

[Undervisningsministeren.]

se byggeriet, og så vil man også kunne få et indtryk af, at det ikke er lette arbejdsforhold, man har.

Men problemet er jo, som det ærede medlem hr. Lysholt Hansen sagde, at valget må foretages nu, for der er jo virkelig et valg. Det er klart, at vi kan blive stående ved det projekt, der er betegnet som projekt nr. 2 i bilagene, eller vi kan vælge det projekt, som altså alle ordførerne med undtagelse af det ærede medlem hr. Rimstad finder det ville være uforsvarligt ikke at fremme, men valget må foretages nu, hvis det skal være muligt at foretage det.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen spurgte til belægningsprocenten. Nu er jeg jo ikke hospitalskyndig, men det forekommer mig, at belægningsprocenten er overordentlig høj, vistnok også højere, end man i hvert tilfælde mange steder har det. De sidste tal, der foreligger opgjort, er så nye som fra i lørdags og viser en belægningsprocent på i gennemsnit 87. Når man ved, hvor mange faktorer der spiller ind her, må det siges at være overordentlig meget — den er endog over 90 på selve Blegdamsvejsafsnittet, altså det, vi kalder det gamle rigshospital. Det er klart, at en så høj belægning i sig selv giver problemer midt i et byggeri; men det må være rigtigt — og det forestod jeg at det ærede medlem var enig i — at selv om det giver en øget arbejdsbyrde, må det selvfølgelig være rigtigt at sørge for, at belægningsprocenten er så høj som muligt.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gik ud fra, at udvalget kunne få nogle flere oplysninger end dem, der er givet her, og det er givet, at vi i en så vanskelig sag — det har jeg jo lov at sige, selv om den fik en let gang her i første omgang — må prøve at skaffe alle tænkelige oplysninger. Der er en hel del, som det er meget svært for ikke-fagfolk at trænge ned i; men til den grænse, hvor jeg har nogen jordisk mulighed for at komme med oplysninger, skal jeg selvfølgelig meget gerne være til rådighed for udvalget.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen startede med at holde en formaningstale. Det undrer mig nu slet ikke. Når man ved, hvor sart og stiltfærdig, en af tingets blide, lidt mimoseagtige naturer, det ærede medlem

er, kunne det slet ikke undre mig, at netop han følte sig kaldet til at gribe tilbage i debatten om det foregående lovforslag. Men det ærede medlem må have misforstået, hvad jeg sagde før. Det, det da drejede sig om, var, at der fra flere sider blev stillet forslag, der gik ud over den økonomiske ramme, regeringen havde opstillet, og som vi har taget hensyn til i finanslovsforslaget. Heroverfor gjorde jeg opmærksom på, at vi nu igen var i en af de situationer, hvor ordførerne om enkelte saglige forslag kræver flere penge, og samtidig står talsmænd for deres partier — som jeg citerede det ærede medlem hr. Poul Sørensen for — ude i landet og spørger, hvordan regeringen kan gå med til at puste budgettet sådan op. I det foreliggende lovforslag holder vi og de ordførere, der har talt, os inden for den givne økonomiske ramme. Så kan man selvfølgelig sige, at dette jo også er med til at puste budgettet op for de kommende år for nu stadig at bruge det ærede medlem hr. Poul Sørensens udtryk. Ja, det er da klart; det drejer sig om flere penge, men når vi drøfter de enkelte saglige forslag, må vi også drøfte, hvad der skal kræves op i skatter for at dække udgiften. Vi skal ikke bare vise positiv velvilje over for forslagene for så, når pengene skal skaffes, at høre det, som jeg tillod mig at betegne som det ulidelige hyl, fordi det er hørt til ulidelighed — det vil jeg have lov at sige.

Der var altså ikke tale om, at jeg ville drømme om at komme med andre bemærkninger over for det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen end en tak, fordi han tilslutter sig lovforslaget. Jeg vil bare sige, at det, der var tale om før, var at gå ud over det af regeringen vurderede, og derfor måtte jeg svare, som jeg svarede. Hvis vi i udvalget om det foregående lovforslag finder på nye ting, må vi vende tilbage til folketinget og sige, at vi stiller forslag om at bruge så mange flere penge, og så må vi også have dækning for dem. Jeg kan ikke tro, det ærede medlem er så forfærdelig uenig med mig i dette.

Det ærede medlem glædede mig meget med sine bemærkninger om, at der her ikke var tale om fejlinvesteringer, der måtte nemlig være nogle, der undrer sig lidt over et lovforslag som dette. Nu ved jeg, at det ærede medlem har haft lejlighed til at følge sagen